

[Karl Olsen.]

med hensyn til forslaget. Denne henvendelse er indgået i overvejelserne, og udvalget indstiller enstemmigt lovforslaget til vedtagelse.

Jørgen Gram: Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse. Med dette lovforslags vedtagelse bliver de tyske skoler helt suveræne. Tyske forældre kan indrette sig med lærerkræfter, lærebøger, skoleplaner o. s. v., som de vil. Jeg regner med, at ingen i Nordslesvig vil hindre forældre, som ønsker det, i at sende deres børn til disse skoler. Når dette er tilfældet, henstiller jeg til de tyske kredse i Nordslesvig, at de gør deres indflydelse gældende for, at forholdene i Sydslesvig finder samme rolige leje som i Nordslesvig. Det er ikke sådan nu. Der foregår en meget kraftig og pågående agitation for at hindre tilgangen til de danske skoler i Sydslesvig. Jeg står her med en tryksag, som i tusindvis er sendt rundt i hele Sydslesvig. Den er udsendt af Schleswig-Holsteinischer Heimatbund, hvis formand i hvert fald har været — jeg er ikke klar over, om det er tilfældet endnu — tidligere finansminister dr. Schenck. Tryksagen er trykt i Kiel — det siger jo noget — og den går fra først til sidst ud på at afskrække forældre i Sydslesvig fra at sende deres børn til de danske skoler. Den burde egentlig i fotokopi — jeg ved ikke, om det er muligt — vedføjes den foreliggende sags akter her i rigsdagen. I den henvendelse, som udvalget har modtaget fra tyske kredse i Nordslesvig, hævdes det, at børnene fra de danske skoler i Sydslesvig har alle de eksamensrettigheder, som de tyske skoler giver. I denne tryksag, som altså er udsendt af en halvofficiel, stor sammenslutning, siges i hvert fald lige det modsatte. Jeg beder formanden om tilladelse til at citere i oversættelse noget af det, der her er spredt rundt til alle „tyske forældre“, står der, men det vil jo ikke sige, at man afholder sig fra at sende det til det, vi kalder danske kredse, for fra tysk side betragter man alle dem, der taler tysk, som tyske forældre. Der står som overskrift: „Tyske forældre i Slesvigs land, send ikke jeres børn i de danske skoler“. Og så står der:

„De danske skoler river børnene ud af deres afstammingsmæssige folkefællesskab uden at give noget andet for det. De gør jeres børn inderligt usikre og lader dem gå ud i livet med en tvedelt uddannelse. Når de går ud af de danske skoler, er de hverken tyske eller danske,

og de behersker hverken det ene eller det andet sprog. Da dette er resultatet, vil de stadig stå tilbage, når de skal have lærepladser og i erhvervsundervisningen.“

Og så kommer det :

„De danske skoler giver ingen rettigheder, som er anerkendt i Tyskland“ — „ingen rettigheder“ er understreget. „De såkaldte danske mellemskoler er heller ikke mellemskoler i tysk forstand, deres afgangsbrevs gælder kun i Danmark.“

Og det slutter således :

„Tyske forældre, overvej derfor grundigt, hvad I gør med Eders barn, når I sender det i en dansk skole! I river det ud af dets folkefællesskab, I gør det fremmed for dets kammerater, I giver det kun en halv uddannelse, I giver afkald på alle rettigheder, og I sætter Eders barn tilbage med hensyn til erhvervsvalg. Er et ferieophold i Danmark og et stykke kage fra dansk hånd så meget værd? Lad jeres børn gå derhen, hvor de hører til: i de tyske skoler.“

Så pågående er altså agitationen i Sydslesvig for at afholde befolkningen fra at vælge den skole, hvori de ønsker at lade deres børn gå, og vælge den undervisning, de vil lade deres børn få. Det er i hvert fald helt i modstrid med, hvad man påstår i tyske kredse i Nordslesvig, nemlig at de danske skoler dernede giver de fulde rettigheder, og skrivelsen her er også i modstrid med kendsgemningerne dernede, som viser, at de, der går i de danske skoler, med hensyn til uddannelse fuldtud står på højde med de børn, der går i de tyske skoler. Heldigvis har man også af og til set, at det nærmest er en fordel for de danske børn, når de kommer ud af skolerne, at de behersker begge sprog, og såvidt man har kunnet konstatere nu i dette forår — og jeg har set noget lignende tidligere — får børnene fra de danske skoler fuldtud lige så mange lærepladser som de, der har gået i de tyske skoler.

Jeg vil blot henstille, at det kommer til de tyske kredses kundskab dernede, at udsendelsen af sådanne plakater i hvert fald ikke er i Kiel-aftalens ånd, og at det heller ikke bidrager til, at vi her i Danmark kan synes, at de tyske kredse med nogen som helst ret kan påberåbe sig, at man i Sydslesvig i hvert fald giver samme rettigheder som danskerne, ja, at de egentlig er foran dernede.

Med disse ord vil jeg anbefale lovforslaget.